

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת כתובות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ג אלו נערות

גמ' כט. - ל:

משנתנו, ר"מ - קטנה אין קנס [מ: - ולו תהיה לאשה - במהוה עצמה]
חכמים - יש קנס [מ: - נער(ה) חסר ה']

קנס:

חייבי מיתות אין [אם לא יהיה אסון ענש יענש]
לרבה לר"מ יש [מת ומשלם במקום קנס]

חייבי כריתות - משנתנו - יש [הנערה, הבתולות] לר' יוחנן דוקא בלא התרו (וחייבי מלקיות שוגגין חייב)

שמעון התמני - אין [ולו תהיה לאשה - שיש בה הויה]
ר"ש בן מנסיא - אין [- הראויה לקיימה]
אבל נדה יש

ר' נחוניא בן הקנה - אין [אביי אסון אסון - בידי שמים כבידי אדם - קלב"מ,
רבא - ואם העלם... מאיש ההוא... והכרתי - כרת שלי כמיתה שלכם]
לאביי אפי' מיתה בידי שמים אין (תחב חבירו תרומה) (דמצי לאהדורה ע"י הדחק, משקה)
לבית הבליעה, לרב אשי - אכל תרומה וקרע שיראין בב"א)

חייבי לאוין - משנתנו - יש [הנערה הבתולה], שמעון התמני - יש, חוץ מלר"ע [אין הויה],
ר"ש בן מנסיא - אין

אלמנה לכ"ג לשמעון התמני ולר' סימאי לר"ע יש [ולא יחלל - ואין ממזר], ור' ישבב חולק
יבמה לשוק - למשנתנו יש, לשמעון התמני ור"ש בן מנסיא אין [אין הויה]

לחייבי עשה - יש, צד א' לר' ישבב בר"ע - אין [ממזר בכל איסור ביאה] אליבא דשמעון התמני חוץ
מבעולה (לרש"י - שלא כדרכה) לכהן גדול יש [עשה שאינו שוה בכל]

{ דין ד' מיתות לא בטלו }

רש"י כט. - ל:

נתינה - לרש"י - דוד גזר שלא לבא בקהל משום עבדות

קנס לכותית - לרש"י - גירי אריות ובנכרותן יש לא תחתן

תחיבת תרו' שא"א לאהדורה - לרש"י - פטור ממיתה דאנוס, וחייב ממון אהנאת מעיו

לרב אשי מיתה לזה ותשלומין לזה פטור

גמ' לא. - לג:

גנב ואכל חלב חייב לר"נ בן הקנה דלא אמרינן הגבהה צורך אכילה [אפשר לאכילה בגחין (לרש"י) -
למטה מג' אין הגבהה], מצי מהדר]

לא אמרינן הגבהה צורך הוצאה בעומד לפוש, לבן עזאי דמהלך כעומד

קלב"מ בגנב שגרר לרה"ר בשבת: א) בצידי רה"ר לר"א לענין שבת כרה"ר ולקנין כרה"י
ב) קיבלו בידו שנמוכה מג"ט (לרש"י - חשיבות מקום לקנין)
ג) לרבינא - משיכה לרה"ר קנה, ורב אחא חולק

ממון ומלקות:

עולא - ממונא משלם [תחת תחת מחובל] (לרש"י - בכ"מ)

ר' יוחנן - לקי [כדי רשעתו - ארבעים יכנו]

חוץ: מעדים זוממין [יד ביד - ממון הניתן מיד ליד, דלאו בני התראה] (דיפרשו מלמעיד, כאשר זמם

- והם רצו לקטול בלי התראה) ואף "בן גרושה" א"צ [משפט אחד]

וחובל [כן יתן בו - ממון שיש נתינה, נפש תחת נפש - מותרה למיתה הוי מותרה למלקות]

ומ"מ ענש יענש ממון, אם יקום - חובשין אותו דמותרה למיתה מותרה למלקות ומ"מ שבתו
 יתן]
 ר"ל - כר"מ לוקה ומשלם [ב' שמות (לרש"י - ב' קראי)]
 ונלמד ממוציא ש"ר, וכדי רשעתו איירי במיתה ומלקות
 לר' יצחק אין מלקות בכריתות, אלא ממון

רש"י לא.

לרש"י - הגבהה צריך ג"ט ואפי' בתוך פיו

גמ' לג: - לה:

גנב וטבח בשבת, לע"ז ("בגמר זביחה עובדה") -
 ר"מ - משלם ד' וה' יוחנן - בטביחה ע"י שליח דאין קלב"מ, רבה - מת ומשלם בקנס דחידוש
 הוא אא"כ הגניבה בשבת [דפטור מהקרן (ממון) וממילא "ולא ג' וד""]
 חכמים - פטור [לר' יוחנן - כר"ש דשחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה (וכר' יוחנן הסנדלר
 דשבת = אינה ראויה מדאו'), לרבה - קלב"מ]

מעשה שבת	שוגג	מזיד
ר"מ	מותר	לו אסור (רש"י - לעולם, רש"י חולין וב"ק - למוצ"ש מותר), לאחרים למוצ"ש
ר"י	למוצ"ש [אטו מזיד]	לו אסור, לאחרים למוצ"ש
ר' יוחנן הסנדלר	לו אסור, לאחרים למוצ"ש [מחלליה מות יומת - רק במזיד]	אסור [למ"ד מדאו' - כי קדש היא - איסור אכילה, לכס - מותר בהנאה, למ"ד מדרבנן - קדש היא - ולא מעשיה]

גנב וטבח שור הנסקל - ר"מ - ד' וה' בהזיק ונגנב משומר [החזירו מוחזר ודבר הגורם לממון כממון],
 וחכמים פוטריין

ר"פ - שואל מתחייב באונסין משעת גזילה, צד א' לרבא - משעת שאילה
 (נ"מ בטבח בשבת, אחריות נכסים)

חייבי מיתות שוגגין פטור [תד"ב חזקי' - היקש מכה אדם ומכה בהמה - אין חילוק בין שוגג למזיד]
 חייבי מלקיות שוגגין - ר' יוחנן - חייב [רש"י - מחייבו רק רשעה אחת - ממון]
 ר"ל - פטור [ג"ש רשע רשע מחייבי מיתות, הכאה הכאה (חובל פחות מש"פ וקרע שיראין איתקיש
 למכה בהמה)]

רש"י לד: - לה:

לרש"י - רבה ס"ל כר"מ

מודה ר"פ בהניח אביהן אחריות נכסים דמשלמין תשלומי מעליא כשטבחו בשוגג -
 לרש"י - דאיבעי להו למידק

לרש"י - לר"ל דמלקיות שוגגין פטור - כ"ש דפליג על עולא דס"ל במזיד ממון

גמ' לה: - לט.

אין קנס בממאנת [לרש"י - בחזקת בעולה] (לר"י עדיין ממאנת עד שירבה השחור)
 לר"מ אין קנס באילונית [יוצאת מקטנות לבגרות]

טענת בתולים:

- חרשת ושוטה - לר"ג אין [פתח פיך לאלם (לרש"י - טענינן משארסנתי נאנסתי לאפוקי ממון)]
 לר' יהושע יש
- בוגרת - טענת דמים יש, פתח פתוח אין
- סומא - לת"ק יש, לסומכוס - ר"מ - אין [נחבטת ע"ג קרקע ואינה מראה לאמה (לרש"י - אין טעות
 על שלא פסקו שבעולה היא)]

קול "מזנה" - יש קנס, עדים דתבעתנהו לאיסור - אין קנס

עדים שביקש מהם לזייף - לא מגבינן [אימר הוא זייף]

נתגייירה וראתה דם לר"י דיה שעתה [רש"י - כשאין מעל"ע לא גזור מפקידה לפקידה],
לר' יוסי - משנתגייירה

לר"י שבויה שנפדית יש לה קנס [ר' יוחנן - בקדושתה - לא נבעלה, רבה - שלא יהא חוטא נשכר] (ות"ק
חולק [לרש"י - בחזקת הפקר])
וכתובתה מאתים [לרבה - דלמא ימנעו מלישא], והמעיד בה ישאנה (לרבנן דוקא בפודה [לא שילם
בכדי])
ואוכלת תרומה לר' דוסא
וא"צ המתנה ג' חדשים א"כ ראוה שנבעלה (לר' יוסי א"צ אפי' נבעלה [משמשת במוך ואפי'
אנוסה מתהפכת יפה])

פסוקים דקלב"מ:

- (1) ואם לא יהיה אסון - במיתה וממון,
 - (2) כדי רשעתו - במיתה ומלקות ולחכמים דר"מ אף מלקות וממון,
 - (3) לא תקחו כופר - א"א להפטר בממון,
 - (4) כל חרם מן האדם לא יפדה לר' ישמעאל בריב"ב ור' חנניא בן עקיבא - אף פטור מקנס,
 - (5) מכה בהמה ומכה אדם - אפי' דרך ירידה,
 - (6) לא עין נפש תחת עין/נפש - אפי' ב' מכות בב"א
- נערה שנתארסה ונתגרשה - ריה"ג - אין קנס [אשר לא אורשה], ר"ע דמתני ור' אלעזר - קנסה לעצמה
[לא אורשה לאביה], ר"ע דברייטא - לאביה [ככסף קידושיה]
בא עליה ומתה לפני העמדה בדין - אביי - פטור [ונתן לאבי הנערה - ולא מתה]
לל"ק דרבא - חייב וספק אם יש בגר בקבר להפקיע האב, לל"ב - ספק
ונתארסה - אביי - לאב [לא כ' ונתן... אשר לא ארוסה]
ונשאת - לעצמה [יוצאת מרשות אב כבגרה [ונתן... לאבי הנערה]]

רש"י לז. - לט.

גירות לר"י כיון דליכא מעת לעת, מפקידה לפקידה נמי לא גזור רבנן

ג' משמשות במוך - לרש"י - מותרות אע"ג דלשאר נשים אסורות משום השחתת זרע

גמ' לט. - מא:

לר"ש אין אונס משלם צער [סופו להצטער תחת בעלה] וחכמים חולקים [צער יתירה לאונס]
מפתה: אין צער פיסוק רגלים, קנס רק כשלא יכנוס (ובושת ופגם מיד),
אין צריך להכניסה [ימהרנה לו - מדעתו]
היא ואביה יכולין לעכב נישואין למפתה [מאן ימאן] ומאנס [היא - ולו תהיה - מדעתה; אביה -
אביי - שלא יהא חוטא נשכר, רבא - ק"ו ממפתה]
אנוסה - תבעה גט או מת - רבנן - אין כתו' [יצא קנסה בכתובתה, לא קלה להוציאה - דאסור]
ר' יוסי בר"י - כתו' מנה [שלא יצער לה עד שתובעת גט]
לא יכנוס באינה ראויה [ולו תהיה לאשה, אין עדל"ת דאי אמרה לא בעינא אין עשה (לרש"י - מלמדין
אותה לומר "איני רוצה")]
חיוב בושת (לפי המבייש והמתבייש) ופגם (הפרש כמה יתן להשיא בתולה לעבדו שיש קורת רוח
ממנו) [אביי - תחת אשר עינה רק הקנס, רבא - ונתן האיש השוכב עמה - קנס רק להנאת
שכיבה] לאביה [אי בעי מסר למנוול]
מורה שפיתה - משנתנו - פטור מקנס וחייב בבושת ופגם
ר"ש בן יהודה - ר"ש - פטור מבושת ופגם [לא כל הימנו להוציא לעז - די' א' מהמשפחה במדה"י
דלא ניחא ליה]
פלגא נזקא - ר"פ - ממונא [לאו בחזקת שימור],

רב הונא בדור"י, להל' - קנסא [בחזקת שימור, רש"י - דלאו אורחי']
חוץ מח"נ צרורות [הללמ"ס - תולדה דרגל]